

Arrest

nr. 155 489 van 27 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 september 2015.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat I. SIMONE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in

de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, met name zijn vrees voor de Georgische autoriteiten omwille van zijn lidmaatschap van en activiteiten voor de vroegere regeringspartij National Movement (UNM).

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 133 765 van 25 november 2014 omdat "Op basis van hetgeen voorafgaat (...) de Raad (besluit) dat het relaas van verzoeker geen geloofwaardigheid verdient. Bij een ongeloofwaardig relaas is geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat). De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend. (...) Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. (...) Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. (...) "

In het kader van verzoekers tweede asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 13 februari 2015 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoekers beroep tegen die beslissing werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 146 926 van 2 juni 2015.

Ter ondersteuning van zijn huidige derde asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: zijn originele Georgische identiteitskaart, een cd-rom, een kopie van een opsporingsbericht en foto's van de recente overstromingen in Georgië.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. In de mate verzoeker stelt dat uit elementen van vroegere asielaanvragen afleiden dat de nieuw aangebrachte elementen ongeloofwaardig zouden zijn ontoelaatbaar is, gaat hij voorbij aan het gegeven dat hij zijn derde asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven van zijn eerste asielaanvraag. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen. Omtrent de eerste aanvraag werd

een beslissing genomen die rekening hield met alle relevante elementen. Verzoeker kreeg daarbij de kans om zijn asielerzoek zo correct en omstandig mogelijk uiteen te zetten en waar mogelijk te staven met stukken. De weigeringsbeslissing die na onderzoek van alle elementen genomen werd door de Commissaris-generaal, werd door een arrest van 25 november 2014 door de Raad bevestigd. Het gezag van gewijsde van dat arrest omvat de vaststelling dat verzoekers vrees voor vervolging vanwege de Georgische autoriteiten ongeloofwaardig is. Verzoeker gaat er eveneens aan voorbij dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden verleend wanneer alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen.

Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 133 765 van 25 november 2014 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de bevindingen van de commissaris-generaal), waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 van EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel van het 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het

verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 2 september 2015, stelt verzoekende partij dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing en de beschikking. Zij wijst er op dat zij nieuwe documenten heeft ingediend die op een onafhankelijke manier dienden onderzocht te worden temeer het opsporingsbericht haar vrees voor vervolging aantoonde.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij ook ter terechtzitting in gebreke blijft de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen, die deugdelijk zijn en allen steun vinden in het administratief dossier, op een afdoende wijze te weerleggen of te ontcrachten. Zij beperkt zich immers tot het benadrukken van het feit dat ze nieuwe documenten heeft neergelegd en wijst er op dat deze op een onafhankelijke manier dienden onderzocht te worden, zonder evenwel enig concreet verweer te voeren tegen de door de commissaris-generaal gedane bevindingen omtrent deze documenten. Zo werd in de bestreden beslissing terecht het volgende vastgesteld:

“Uw Georgische identiteitskaart (die u reeds neerlegde tijdens uw eerste asielaanvraag en aldus geen nieuw element vormt, document 1) bevat louter persoonsgegevens die hier niet betwist worden. In het opsporingsbericht (document 2) staat dat u gezocht wordt door de Georgische autoriteiten voor machtsmisbruik en (geld)verduistering. Over dit document dient evenwel eerst en vooral opgemerkt te worden dat dit louter in het verlengde ligt van uw verklaringen die tijdens uw initiële asielaanvraag reeds als ongeloofwaardig werden beschouwd (daarin werd immers geoordeeld dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw naam op een lijst met gezochte personen zou staan ernstig ondermijnd werd door uw opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen in dit verband, zie 1ste AA) en dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen – dit is in casu niet het geval (zie boven + beslissing 1ste AA). Daarbij komt dat op het opsporingsbericht duidelijk te zien is dat de hoofding, de stempel, de handtekening en de naam van de persoon die het ondertekende kopies zijn en de eigenlijke brief op een ander moment getypt is. Het opsporingsbericht is ook niet eens gedateerd, wat bijzonder vreemd is voor een document dat zou uitgegeven zijn door een officiële instantie (i.c. het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Georgië). Bovenstaande elementen maken dat er ernstig getwijfeld kan worden aan de authenticiteit van dit opsporingsbericht. Hoe dan ook wijzigt dit niets aan de vaststellingen die reeds gemaakt werden in de beslissing van uw eerste asielaanvraag, namelijk: volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurd. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister verantwoordelijk voor ontheemden en vluchtelingen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangenissen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilissi). Rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangenissen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op dit ogenblik worden ze gemonitord en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen. In verband met de vervolging die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar Georgië (met name uw vrees gearresteerd te worden omwille van uw activiteiten voor de UNM, verklaring 3de AA 13.07.2015 vragen 18 & 19), zijn er, in het licht van wat voorafgaat, geen ernstige aanwijzingen dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden om in voorkomend geval aan een illegale (indien u geen misbruiken zou hebben gepleegd) of onredelijke (indien u misbruiken zou hebben gepleegd) veroordeling te ontsnappen. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken (zie boven). In dit opzicht is ook uw vrees op verkrachting, mishandeling en dood in de gevangenis (verklaring 3de AA 13.07.2015 vraag 20) voorbarig en niet ter zake, aangezien hierboven net werd aangetoond dat u niet het risico loopt (onterecht) in de gevangenis te belanden.

Daarnaast haalt u aan dat u niet naar Georgië zou kunnen terugkeren omdat uw huis vernield zou zijn door de recente overstromingen in het land. In deze context legt u een aantal foto's neer en een cd-rom (documenten 3 & 4) die volgens u bewijzen dat uw huis verwoest is (verklaring 3de AA 13.07.2015 vragen 15 & 17). Bij nader inzicht blijkt evenwel dat de cd-rom die u neerlegt leeg is en geen foto's en/of video's bevat. In ieder geval dient te worden opgemerkt dat dergelijke gevolgen van natuurrampen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin zijn er andere zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u, wat deze overstromingen betreft, omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch om andere redenen, niet op de bescherming of de hulpmaatregelen van de autoriteiten zou kunnen rekenen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst."

Voorhouden dat de door haar neergelegde documenten niet op onafhankelijke wijze onderzocht werden, mist gelet op voorgaande motivering dan ook elke ernst en feitelijke grondslag. Het onderzoek werd overigens gevoerd door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft onjuiste informatie weer te geven waardoor aldus de nodige garanties inzake objectiviteit zijn geboden. Indien verzoekende partij niet akkoord gaat met de redenen waarom geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van de documenten, dan kan zij niet volstaan met blote beweringen, maar moet zij minstens een begin van bewijs aanbrengen betreffende de onjuistheid van de analyse.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS